

- Замълчане и -чене, sn.** la réticence; || *Jur.* le retentum.
Замълчанъ, adj. tacite; -но, -ment.
Замогнувамъ, va. restaurer; || -са, vr. se restaurer.
Заможенъ, adj. puissant, fort, compétent; 1. *Jur.* habile à; 2. (за плащане), *Com.* solvable; 3. правя —, va. *Jur.* habiliter.
Заможность, sf. les moyens m.; || *Jur.* l'habilité; || (за плащане), la solvabilité.
Заморителънъ, adj. fig. assourdissant.
Заморявамъ, va. essouffler.
Заморяване (на копъ), sn. la fortiaiture.
Замотавамъ, va. embrouiller, impliquer; 1. (накъ въ), rengager; 2. fig. embourber dans; 3. -са, vr. s'empaquer; 4. fig. s'embourber dans; 5. (въ игра), s'enfiler; (въ нѣщо); || fig. s'enchevêtrer dans.
Замотаване, sn. l'imbroglio m.; || fig. le noeud.
Замотанъ, adj. empêtré.
Замръзливъ, adj. *Phys.* congélabile.
Замръзноване и -зване, sn. la congélation; || точка —, terme de la congélation, la glace; || (у термометра), le zéro.
Замръзнувамъ, vn. geler, glacer et se glacer, se figer; || замръзнува, v. imp. il se gèle, il prend; || пакъ (за рѣка), v. imp. elle reprend.
Замръзявамъ, va. congeler, geler, glacer.
Замръкнувамъ (въ пъти), vn. s'anuiter.
Замша (видъ рогачъ), sf. quadr. le daim; -шень, de daim; 1. кожа отъ —, peau de chamois; 2. вада или щавя кожи отъ —, vv. chamoiser; 3. остьргване на кожи отъ —, va. l'effleurage m.; 4. остьргвамъ кожи отъ —, va. effleurer.
Замшарь, sm. un chamoiseur.
Замшена печарница или стока, sf. la chamoiserie.
Замыслевамса, vr. rêver, rentrer en soi-même; || (за), fig. fam. rêvasser à.
Замыслене, sm. l'atrabilie f. || fig. noir.
Замысленъ, adj. rêveur, atrabilaire, bouru; Замысленость, sf. la rêverie, la pensivité.
Замысливъ, adj. spirituel.
Замѣрвамъ, va. mirer; || (съ око), guigner; || (нѣкого), fig. coucher en joue.
Замѣрване, sn. le pointage et pointement.
Замѣри! adv. Milit. en joue.
Замѣръ, sm. Artill. coin de mire f.
Замѣгливатаса, v. imp. brouillasser (il -asse).
Замѣтване, sm. le germe.
Замѣчвамса (нанусто), vr. chercher midi à quatorze heures.
Занапрѣдъ, adv. dorénavant.
Занасиамъ и -носиамъ, va. rapporter, emporter, emmener, entraîner avec soi, charrier, divertir, détourner; 1. (на горѣ), monter; 2. (назадъ), reporter, remporter; 3. (нары), verser.
Занасиане, sn. le détournement, divertissement m.; || нары (на хазна), le versement.
Занданъ, sm. t. la cul-de-basse-fosse (voyez Тѣница).
Занаянкъ, sm. fig. un artisan. [salon.
Занаянско и Кунописно изложене, sn. le Zanaatъ, sm. t. le metier, l'art m., industrie, profession, vacation f.; || fig. le négocie; || оставямъ си -ть, va. fam. jeter le froc aux orties f. [aiguille.
Занизацъ, adv. fig. sur la pointe d'une
Заоблачеваса (небето), v. tmp. il brouille, il se barbouille, il se charge de; || (накъ), il se couvre.
Заоблаченъ (съ малки облачета), adj. pommelé; || заоблачеваса съ — (небето), v. imp. il se pommele.
Западамъ, vn. retomber.
Запазевамъ, va. garantir de, garder, par-
donner; || -са, vr. se garantir, se garder, prendre garde, se donner de garde, se garen de, parer et se parer.
Запалена главни, sf. l'allume m.
— стрѣла (у в. в.), sf. la falarique.
Запалене, sn. l'inflammation f.
Запаленъ, adj. ardent, flamboyant.
Запалителенъ (за стъжло), adj. Opt. ar-
dent; || fig. électrique. [mique f.
Запалителна клѣчица, sf. allumette chi-
— линія, sf. *Phys.* la caustique.
Запалително стъжло, sn. Opt. miroir ardent m.
Запаленъ, adj. inflammable.
Запалникъ, sm. fig. le brûlot.
Запалностъ, sf. l'inflammabilité f.
Запаль (у конь), sm. Vétér. le gras-fondu et fondure f.
Запалиамъ, va. allumer, incendier, enflammer, brûler; 1. (накъ), rallumer; 2. fig. embraser de, électriser; 3. -са, vr. s'allumer, s'enflammer, s'embraser; 4. (изново), ren-
flammer; 5. запалиса (за огњъ), v. imp. il prend.
Запаревамъ, va. échauder; || (буре), abrever.
Запасанъ, adj. *Blas.* bandé.
Запетая, sf. la virgule; || точка съ —, point et virgule, m.; || (доетомие), Typ. le comma (, :). [reaccheter.
Запечѣтвамъ, va. cacheter, sceller; || (изново),
Запечѣтване, sm. la sigillation.
Запивамса, vr. fiancer (voyez Годивамса).
Запиване, sm. les accordailles f.
Запилявамса, vr. prendre la fuite.
Запинамса, vr. hésiter, bégayer.
Запинане и -пинване, sm. l'hésitation; || неправилно поставямъ знакъ —, va. mé-
ponetuer.
Запирамъ, va. fermer, arrêter, cesser, serrer, reclure, rompre, faire une station, stationner; 1. *Jur.* apprehender au corps; 2. fig. engager; 3. (съ заключалка), barrer;